Sheboygan Nieuwsbode

EENDRAGT MAAKT MAGT

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar - - - - - - - - - - - - $ 2,00.
Voor een jaar - - - - - - - - - - - - 1,50.
Voor zes maanden - - - - - - - - - 1,00.
Voor drie maanden - - - - - - - - - 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoeren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels - - - $ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito - - - - - - 0,50.
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco

4de JAARG. NO. 15. DINGSDAG, 12 APRIL 1853. NO. 171.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd

MENGELWERK.

(Het volgende artikel over mevrouw H. B. STOWE, benevens de daarbij gevoegde inleiding van den vertaler en aanmerkingen op dezelve van de geeerde redactie der *Provinciale Friesche Courant*, heeft zoo zeer onzen bijval verdiend, dat wij besloten een en ander in onze kolommen over te nemen, als eene voorrede op de door ons in den Nieuwsbode beloofde vertaling van het reeds wereld beroemde werk, "*Uncle Tom's Cabin.*")

Wij hebben ons niet kunnen weerhouden, van de doname van het volgende: *Iets over Mevrouw Harriet Stowe*, te doen voorafgaan van den daarbij ons toe gezonden geleidenden brief, en wij hopen, dat de geeerde inzender ons de genomen vrijheid ten goede zal houden. Wij meenen, dat de edele gevoelens in dien brief doorblinkende, door onze lezers met blijdschap zullen worden ontvangen. Ons althans deed het goed aan het hart een nieuw bewijs te ontvangen, hoe het een logen is van het socialisme, als het zich er op toelegt, om de minderestanden te schilderen als bijna uitsluitend bezield met die gevoelens van algemeene menschlievenheid, welke zoo bij uitnemendheid geschikt zijn, om het maatschappelijk leven te reinigen en te heiligen, omdat zij nimmer kunnen tieren dan nevens de liefde voor regtvaardigheid;— terwijl de hoogere standen meestal worden voorgesteld, als geheel omgeven van eene ijskorst van het grofste egoismus. Wij weten, dat dit laatste niet ten onregte aan deze standen somtijds wordt verweten, maar brieven als de hier medegedeelde mogen de overtuiging wekken, dat ook daar de harten kloppen voor algemeen menschengeluk. Mogen daar vele en steeds meerdere zulke harten worden gevonden, die alleen slaan voor regtvaardigheid de broedermin, dan zal het der maatschappij wel gaan; en wij vragen en verwachten het van onzen tijd, dat zulke gevoelens zich meer en meer zullen verspreiden en het ijs van het egoismus doen smelten. (REDACTIE.)

D. 21 Februarij 1853.

Mijnheer de Redacteur!

Voor eenige dagen gelezen hebbende de meesterlijke vertaling van "*Uncle Tom's Cabin*", welke de vlijtige hand van den vluggen vertaler *Mensing* ons heeft geschonken en waarmede inderdaad eene dienst aan geheel ons land geacht mag worden bewezen te zijn, daar ik het heerlijk boek, een juweel van het zuiverste water, in aller handen en harten wenschte; nog geheel vervuld van dat zoo boeijend geschreven en aandoenlijke werk, 'twelk in Amerika zelve binnen weinige maanden zoo ongehoorden opgang heeft gemaakt, dat er een twintigste druk van bestaat en bijna in alle talen van Europa daarvan vertalingen zijn in het licht gekomen, kreeg ik gister avond "the illustrated London News for 15 Jan. 1853" in handen en vond daar een kort uittreksel van het leven der schrijfster van de "Negerhut", zoo als *Mensing Uncle Tom's Cabin* noemt. Dit vond ik te belangrijk om er niet spoedig eene kleine vertaling van te maken en kwam mij, daarmede bezig zijnde, niet ongeschikt voor om dit bij wijze van mengelwerk voor uwe Courant aan UEd. op te zenden, met vriendelijk verzoek hetzelve wel in de kolommen van uw veel gelezen Blad te willen opnemen, daar ik niet twijfel of het zou voor velen, die met mij bewonderaars zijn van de "Negerhut," aangenaam zijn iets naders over het leven der schrijfster te vernemen en zoo doende nog de verspreiding en lezing van een werk kunnen bevorderlijk zijn, wat schier op elke bladzijde iets edels, goed en schoons heeft en in één woord een allernuttigst en uitmuntend boek mag geacht worden te zijn.

Op uwe tegenwerping Mijnheer de Redacteur, dat ge in uw dagblad, meer van staatkundigen aard als het is, u met geene boekbeschouwingen of aanprijzingen van dezelve kunt ophouden, wil ik niet te zeer drukken, maar u liever nogmaals vriendelijk uitnoodigen dit ingeslotene geene plaatsing te willen weigeren; want al hebben wij hier Gode zij dank geene slavernij en kennen we dien gruwel der menschheid slechts bij name, ook onder ons wordt dikwerf maar al te zeer laag nedergezien op wie van minderen stand zijn of ons met het zweet huns aangezigts om den broode dienen; O, waarlijk de "Negerhut" kan dienstbaar zijn om ook dezulken onder het oog te brengen, dat wij allen menschen zijn van eenerlei beweging, kinderen alle des stofs en dat er bij God geen aanzien des persoons is; voorwaar die zijn minderen broeder of zuster daarom minder acht omdat hij armer is en geringer van geboorte dan hij zelf, hij verschild minder dan men denkt van hen die in Amerika de slaven als *res* niet als *persona* beschouwen en allen gelijk te beschouwen, als wij gelijk zijn voor Hem die ons het aanwezen heeft geschonken: daartoe moge ook dit weinige als ter opwekking tot het lezen der "Negerhut" dienstbaar zijn.

Iets over Mevrouw HARRIET STOWE, geb. BEECHER.

Schrijfster der Negerhut: (*Uncle Tom's Cabin.*)

Zeer natuurlijk is het, dat vele duizende lezers regt begeerig zijn om met het bijzondere leven dezer zoo beroemde schrijfster, welke zich schier een naam verworven heeft als de auteur van *Robinson Crusoe*, meer bekend te worden. Haar uitmuntend geschrift mag inderdaad wel beschouwd worden als het lievelingsboek van bijna de geheele wereld, daar het binnen den korten tijd van slechts weinige maanden meer dan twintigmaal herdrukt, bij honderden, ja duizenden exempl. aan beide zijden van den Atlantischen Oceaan is verspreid en in ieders hoofd en hart meer dan eenig boek van den tegenwoordigen tijd eene plaats heeft gevonden. Het is derhalve niet onbelangrijk iets te weten van de gesteldheid en het gemoed en van het uitwendig en innerlijk leven van haar, die een boek heeft gewrocht zoo bij uitnemendheid geschikt om de gemoederen harer lezers weg te slepen en de ziel als in vuur te brengen; terwijl het tevens allezins der opmerking waardig moet zijn, de omstandigheden na te gaan welke er haar toe hebben gebragt, om als schrijfster van dit letterkundig en in de beschaafde zamenleving zoo gezocht verschijnsel onzer eeuw, op te treden.

De familie-naam van mevrouw *Stowe* kan geacht worden in de Vereenigde Staten meer algemeen en meer gunstig tevens bekend te zijn dan eenige andere. De *Beechers* zijn twaalf in getal van broeders en susters, van welke er negen als schrijvers bekend zijn bij het lezende en godsdienstige publiek der Vereenigde Staten, zoo door hunne geschriften in verschillende maandwerken als door verhandelingen van godsdienstigen, zedekundigen ja ook zelfs staatkundigen aard over velerhande onderwerpen. Voor de uitgave van dit laatste werk van mevrouw *Stowe*, had hare ongehuwde zuster *Catharina* zich naauwelijks een minder beroemden naam gemaakt, daar hare kennis in het vak van opleiding en opvoeding, haar aller achting had doen winnen.

Harriet Beecher werd te Litchfield, in den staat Connecticut in 1812 geboren. Haar vader, de eerwaarde Dr. *Lyman Beecher*, laatstelijk predikant bij de Presbijterianen te Cincinnati, in de staat Ohio, is thans in zijn 78ste jaar. Nadat hare familie zich in der tijd naar Boston had begeven, mogt zij zich in de meest zorgvuldige opvoeding verheugen, welke die stad slechts kon aanbieden en deelde zij van haar vijftiende jaar tot aan haar huwelijk, met hare zuster in de zorgen en beslommeringen eener groote en op een uitgebreide schaal ingerigte school voor meisjes. Toen haar vader in lateren tijd zich in de Westelijke Staten ging vestigen, vergezelden hem beide zusters en openden zij te Cincinnati bij het aldaar gevestigde Seminarium eene dergelijke inrigting, aan welke zij achttien jaren lang verbonden bleef.

Op ongeveer eenentwintigjarigen leeftijd huwde zij den eerwaarden *Calvin E. Stowe*, een der meest bekende godgeleerden van Amerika, en was haar leven zoo stil en gelukkig, als dit gewoonlijk in de huisgezinnen van geestelijken in Amerika pleegt te zijn. Zij is met vele kinderen gezegend, van welke er nog vijf in leven zijn. Hoezeer veelal met de opvoeding harer kinderen onledig, heeft het haar echter noch aan tijd noch aan lust ontbroken, om nu en dan kleine verhalen en novellen voor tijdschriften of nieuwspapieren te schrijven, die vol van edele en gelukkige denkbeelden en uitdrukkingen eensklaps in aller handen kwamen; een kleine verzameling dezer verhalen is in 1849 onder den titel van "Meibloemen" in het licht verschenen. Had mevrouw *Stowe* dus ver in letterkundige uitspanningen, huisselijke vreugde en zorgen en in den omgang met brave en kundige menschen een aangenaam leven mogen doorbrengen; spoedig zoude zij door het droevige eener ellendige daar nog zoo heerschende slavernij deszelfs schaduwzijde moeten zien en nader leeren kennen.

Het beroemde Presbijteriaansche Seminarium had door den naam en het aantal zijner beroemde en kundige professoren vele honderden ijverige studenten van alle oorden der Vereenigde Staten te zamen gebragt, toen en de Fransche omwenteling in 1830, en de zucht in Engeland tot hervorming, die zich bovenal sterk tegen de nog heerschende slavernij in de colonien uitliet, zoowel als het beboeten en in de gevangenis zetten door Amerikaansche Hoven van justitie van burgers, die den slavenhandel, onder begunstiging der vlag van bevriende mogendheden gevoerd, hadden durven aanranden, zoo vele oorzaken waren, dat sommige philanthropen in Amerika meer naauwlettend het kwaad en de ellende der slavernij beginnen te onderzoeken en in te zien; in welke te verminderen en zoo mogelijk te vernietigen, de colonien zoo bijzonder in gebreke waren gebleven.

Van dien aard waren de inzigten en bedoelingen der Afschaffings-Maatschappij, die in 1833 te Philadelphia opgerigt, die beweging heeft te weeg gebragt, welke sints dien tijd de geheele Unie heeft geschokt. De President dier Maatschappij (de heer *Arthur Tappan*) was een der meest liberale voorstanders, ja de grootste steun van het Seminarium. Ook hij ondersteunde het adres dier maatschappij tot afschaffing der slavernij bij de studenten, onder welke dit onderwerp met veel vuur werd verdedigd en bestreden. Menigeen van hen had of gereisd in die bedoelde Staten of in der tijd daar school gelegen; sommigen waren zoons van wie slaven hielden, anderen hadden zelve slaven in eigendom. De beslissing dezer levensquestie bleef echter niet lang achter en streden de studenten, zoo door te prediken in de kerken, als door in de scholen te leeren en in bijzondere gezelschappen voorlezingen te houden, met alle krachten voor de afschaffing der slavernij. Deze doldriftige wijze van handelen maakte echter bijna een einde aan hunne studien. De president zoowel als de professoren, die in het eerst dezen strijd hadden aangemoedigd, verboden thans alle andere redeneringen over de slavernij in de scholen als in andere openbare plaatsen, toen de studenten gezamenlijk als een eenig man zich daartegen verzetteden. Nog zeventien jaren na deze gebeurtenis bleven Dr. *Beecher* en Prof. *Stowe* in hunne betrekking aan het Seminarium werkzaam, maar beproefden zij vruchteloos hetzelve tot vorigen bloei te verheffen, en keerden zij, daar het groote doelwit van hun leven mislukt was, in 1850 naar de Oostelijke Staten terug.

Deze gebeurtenissen veroorzaakten een pijnlijken en onaangenamen indruk en terugwerking op de gevoelens der *Beechers;* waren zij aan het wankelen gebragt, toch waren zij nog niet overwonnen; langen tijd weerstonden zij alle aanzoeken om zich voor de slavernij te verklaren of wel zich bij de aanhangers van de afschaffingsmaatschappij te voegen, en zinspeelt mevrouw *Stowe* op dien tijd, als zij aan het einde van haar werk aldus zich uitlaat: "Menig jaar van haar "vroeger leven, vermeed de schrijfster dezer bla- "den alles wat haar aanleiding zou hebben kun- "nen geven om iets over het onderwerp der "slavernij, of wat van verre daarop kon doelen, "te lezen, daar zij hetzelve als al te aandoen- "lijk voor het menschelijk gevoel oordeelde om "er diep in door te dringen en het als van zoo- "danigen aard beschouwde, dat het door de "steeds toenemende verlichting en beschaving "wel als van zelve te niet zou loopen."

Cincinnati echter werd juist de plaats, waar zoowel door de slaven voor hunne vrijheid als door hunne meesters voor het behoud der slavernij zou gestreden worden. In 1840 was de stad, zoo door ophitsingen van slavenhandelaars als door het gemeene volk, voor ettelijke dagen aan geweld en misdaad prijs gegeven; de door de negers bewoonde wijken werden geplunderd en verwoest; negers werden vermoord en vrouwen geschonden, huizen afgebrand en mannen, vrouwen en kinderen in de verwarring van het oogenblik in droevige slavernij weggevoerd. Van den heuveltop waarop zij woonde, konde mevrouw *Stowe* het gillen der slagtoffers, het juichend geschreeuw van het razende graauw en de losbrandingen van geweren en kanonnen hooren en de vlammen der in brand gestoken huizen ten hemel zien stijgen. Aan meer dan een dier vlugtelingen verleende zij eene schuilplaats en weende met hen bittere tranen. Nadat de woede van het gemeen eenigzins tot bedaren was gekomen, verzamelde zich velen dier ongelukkige kleurlingen, om met wat zij uit die schipbreuk hunner aardsche goederen konden redden, naar Canada te ontvlugten. Honderden trokken voorbij de woning van mevrouw *Stowe* over de Walnoten heuvels, een der meest bezochte wegen van den "onderaardschen of onzigtbaren spoorweg," op welke zoo dikwijls in de "Negerhut" wordt gezinspeeld; zijnde dit de naam aan een door kwakers en andere aanhangers der afschaffingsmaatschappij bewoonde streek gegeven, welke op verschillende afstanden tusschen de Ohio rivier en de Meeren van het Noorden levende, het zich allen tot een taak gesteld hadden, als met de snelheid van een voor 't oog verborgen of onderaardschen spoorweg, vlugtende slaven in hunne ontsnapping naar Canada voort te helpen. Mevrouw *Stowe* moet dikwijls uit den slaap gewekt zijn door het snelle ratelen der met vlugtelingen vol geladen wagens en de vlugge galop der slavenhandelaars en slavenhouders die hen in heete vervolging narenden.

Gedurende haar verblijf aan de grenzen van de der slavernij toegedane Staten; bezocht mevrouw *Stowe* deze menigmalen, en heeft zij aldaar zoo geheel naar waarheid de menschlievende en edelmoedige slavenhouders geschilderd in de karakters van *Wilson* den fabrijkant; van mevrouw *Shelby* en haren zoon *George;* van *St. Clare* en zijne dochter *Eva;* van den goedhartigen kooper op de slavenmarkt van Nieuw Orleans; van *Sijmmes* die *Elisa* en haar jongske den steilen rivier-oever hielp beklimmen enz. Mevrouw *Stowe* heeft de slavernij van alle zijden beschouwd, zij heeft de meesters zoowel als de slaven in huis gade geslagen; zij heeft de slavenmarkten van Nieuw Orleans, zoowel als de vlugtelingen en de vrije negers gezien en kende zoowel de voorstanders der slavernij als hare tegenstanders en de begunstigers eener geheele vrije colonisatie. Zeventien jaren van haar leven waren daardoor als bewolkt en in nevelen gehuld, en smoorde zij langen tijd de hevigste aandoeningen van haar hart in haren boezem, totdat zij ten laatsten in hare "Negerhut" zich lucht gaf en als is losgebarsten tegen de algemeene verdrukkers van haar geslacht met al den ernst en gestrengheid eener waarheidlievende en gevoelige vrouw.

Wij hebben dit leven van mevrouw *Stowe* geschetst, naar wat in een zeer belangrijk stuk uit het Fraser's Magazijn voor November ll., daarover was geschreven en hebben het genoegen te kunnen berigten, dat mevrouw *Stowe* het plan heeft Engeland met haren Echtgenoot te bezoeken en aan de uitnoodiging van Dr. *Wardlaw* en vele voorname personen van Glasgow te voldoen.

Mevrouw *Stowe* heeft bij wijze eener voorrede voor het zoo even door haar in het licht gegeven werk: "Een blik in de negerhut," kortelijk aan hare jeugdige lezers de omstandigheden medegedeeld, die haar tot het schrijven van haar zoo algemeen verspreid en voor allen geschikt werk hebben geleid. "Lang voor dat het ooit ge- "schreven stond," dus zegt zij daar, "had ik "dit een en ander in een gezelschap van kinde- "ren verhaald en daarop, zoo schielijk het ge- "schreven was, hun voorgelezen, en waren er "velen onder hen, die, ik kan het u verzekeren, "zoowel lachten als weenden, waaruit ge kunt zien "dat dit verhaal allezins voor kinderlijke harten "geschikt is. In de kleine en zoo lieve *Eva* ziet "ge een christelijk en liefderijk gezind gemoed in "het lieftallige kind voor u. Leert van haar, lie- "ve kleinen, zorgvol en vriendelijk jegens ieder "menschelijk schepsel te zijn, hoe arm en van "geringen stand het ook moge zijn; leert even- "eens, vriendelijk, voorkomend en aardig jegens "ieder te handelen en te spreken, welke ook "hun stand in de maatschappij moge wezen en "tracht bovenal, hoe klein ge ook zijt, al het "goede te doen, waartoe een kind maar in "staat is."

Uit het Engelsch vertaald. Dr. A.

De Arme Edelman.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode bewerkt, door

N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG.

Vervolg van no. 13.

Langzamerhand verhelderde haar gelaat, hare lippen bewogen snel, en hare oogen straalden van blijden moed. Terwijl zij zoo werkzaam was in haar binnenste tegen het noodlot te kampen, en zich tegen nood en vernedering voorbereidde, zag zij onverwachts de oude koets de Grinselhof oprijden. Reeds door de deur bemerkte zij, hoe haar vader als gevoelloos het hoofd op de borst hangende in de koets zat—en toen bij het uitstijgen haar blik op zijn gelaat viel, deed de akelige bleekheid van hetzelve haar sidderen.

Diep verschrikt, had zij de kracht niet haren vader een woord te zeggen en sprakeloos liet zij hem binnengaan, om zich waarschijnlijk weder in de afgezonderde kamer te verbergen. Doch slechts een oogenblik had zij aan de deur gestaan, toen een diep rood haar op de wangen steeg, terwijl in hare zwarte oogen, hoewel van tranen glanzende, vast beradenheid te lezen was. Zij ging binnen, terwijl zij met geweldige spanning der zenuwen tot zich zelve sprak: Zal een gevoel van achting mij nog langer ophouden? Zal ik mijnen vader zoo laten sterven? Ach neen! neen! Ik wil alles weten, en hem door mijne liefde trachten te redden. Met deze woorden liep zij door verschillende vertrekken, en deed de deur van haar vaders kamer zonder aanmelding open. Hier zat van Vlierbeeke de beide ellebogen op de tafel en het hoofd in de handen houdende; uit zijne oogen vloot een' stroom van stille tranen. Lenora sprong luid schreijende op hem toe, viel voor hem neder, terwijl zij hem snikkende toeriep. Heb medelijden met mij vader! Ik smeek u, laat mij deelnemen in uwe droefheid; zeg mij, wat aan uw harte knaagt, zoodat ik wete, waarom gij in de eenzaamheid zoo vele tranen vergiet! Lenora, het eenigst mij op deze wereld overgeblevene, snikte de edelman, ik heb u bittere smart veroorzaakt, niet waar?

O kom, zoek een toevlugtsoord aan mijn hart, een schrikkelijke slag staat ons te treffen, mijn kind! De jongvrouw scheen op deze klagt geen acht te geven, en wees de omhelzing haars vaders van zich.

Met eene zekere vastigheid sprak zij:

Mijn vader, ik ben gekomen met het onveranderlijk besluit, om te vernemen wat het is, dat u zulken kommer baart; ik zal niet van u gaan zonder te weten, welk gevoel of welk ongeluk mij sedert zoo lang reeds de liefde mijns vaders ontroofd heeft.

Hoe groot ook mijne achting voor u zijn mag, de pligt spreekt nog luider in mijnen boezem. Ik wil en ik zal het geheim uws lijdens te weten komen.

Wat u van de liefde uws vaders beroofd heeft, zeide de edelman: Het geheim mijns lijdens is mijne onbegrensde liefde voor u, mijne dochter! Tien jaren lang heb ik uit den bitteren kelk gedronken en God dagelijks gebeden, u gelukkig te mogen zien op deze aarde, en helaas, zonder hoop schijnt mij dit ontzegd te zijn.

Zoo zoude ik dan werkelijk ongelukkig zijn, vraagde Lenora, zonder het minste teeken van droefheid. Ongelukkig door armoede antwoordde de vader. Het lot dat ons treft berooft ons van al onze goederen, wij zullen den Grinselhof moeten verkoopen. Deze laatste woorden, waardoor hare vrees zich verwezenlijkte, schenen het meisje eenen oogenblik te ontstellen; doch snel bedwong zij zich, en sprak met toenemenden moed:

En het is niet, dat dit ongeluk u treft, dat gij uw zelven langzaam uitteert—ik ken uwen onverwinnelijken gemoedsaard, Vader! neen, het is, dewijl uwe Lenora die armoede deelen moet, dat uw hart onder het leed verkwijnt. Zij gezegend voor uwe liefde tot mij. Doch zeg mij, wanneer iemand kwam om mij alle rijkdommen der aarde aan te bieden, onder beding dat ik toestemmen zoude u slechts eenen enkelen dag te zien lijden, wat gelooft gij wel dat ik antwoorden zoude?

(*Zie verder vierde bladzijde.*)

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$1,50 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 12 APRIL 1853.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $ 4 per jaar; $ 2 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

STEDELIJKE VERKIEZING.

De eerste verkiezing voor stedelijke beambten in onze pas geboren *Stad* had op laatstleden Dingsdag plaats. De Democraten meenden zich nog al tamelijk wel uitgesloofd te hebben in de benoeming van een goed stembiljet; doch de "Peoples" hadden zich ditmaal voorgenomen om alle geregelde nominatien den bodem in te slaan, en waarlijk,—in den bedwelmenden maalstroom van "bier en whiskey!" moest bijna alles voor hen zwichten en—verkozen zij hun gansche stembiljet, met uitzondering van den Schatmeester, een Alderman, den Schatter en den Vrederegter, in de 2de Ward. Het spijt ons zeer dat dit zoo heeft moeten zijn; doch niet voor onzen persoon, want wij hebben den vereerenden post, waarvoor men ons heeft gelieven te benoemen, noch gevraagd, noch gezocht, noch eene enkele schrede gedaan, om denzelven te verzekeren. Onze Democratische vrienden bragten ons op, en wij meenden den uitslag in hunne handen te moeten laten berusten. Wel na zijn zij gestaagd in hun voornemen, en terwijl wij hun voor de eer, ons aangedaan, bedanken, gevoelen wij ons in het minst niet gestoord, ook nu weder onzen tijd uitsluitend aan de uitgave en verbetering van ons blad te kunnen wijden.

De uitslag der stemming was als volgt:

		1. Ward	2. Ward	
Voor Mayor:	C. P. Hiller	38	162	stem.
" "	H. H. Conklin	72	155	"
Schatmeester:	Kaspar Gück	52	183	"
"	George Thies,	54	124	"
Marshall:	W. B. Darling,	48	121	"
"	Geo. Throop	61	191	"
Schoolopziener:	J. Quintus,	34	167	"
"	Dr. J. J. Brown,	76	141	"
Com. van Politie:	H. L. Crocker	41	120	"
"	D. Manville	70	180	"

WARD BEAMBTEN, 1ste Ward.

Aldermannen: F. J. Mills, 31 — Geo. H. Smith 77.
" A. Rosenthal, 35 — T. Feagan. 71.
" John Dietzel, 100—
Schatter: C. Zaegel, 30 — H. Gunther, 61.
Vrederegter: E. C. Rathbun 44 — J. Wedig, 59
Constabels: J. Knoblauch, 100.

WARD BEAMBTEN, 2de Ward.

Aldermannen: G. Stamm, 130 — J. Hogan 169.
" E. Fox Cook, 144 — J. Schrage, 168
" Wm. R. Gorsline 139 — John Gee 163
Schatter: A. Manville, 307 — Geene oppositie.
Vrederegter: A. van Arnum, 303 " "
Constabels: J. Berry, 301. " "

☞ Wij vernemen van goederhand, dat de verkiezing in town *Holland* het volgende resultaat heeft opgeleverd: *E. Palmer,* Voorzitter der Supervisors; *P. Zeeveld* en *N. Brust,* mede Supervisors: *A. J. Hillebrands,* Town Klerk; *A. Eernisse,* Schatmeester; *A. J. Hillebrands* en *C. Bright* Vrederegters; *G. H. Kolste, C. Saals* en *W. Mitchel,* Schatters; *W. Mitchel,* Schoolopziener; *E. B. Wood, D. Hurrington* en *P. Zeeveld,* Constabels.

Bovenstaande verkiezingen zijn, voor zoo verre wij met hen bekend zijn, op waardige personen gevallen, doch indien het ons vergund zij eene aanmerking te maken, dan zouden wij zeggen, dat het niet wel overlegd is om de posten van Supervisor en Constabel op een persoon te vereenigen. Wij hebben er evenwel vrede mede.

☞ Wij vestigen de aandacht van belanghebbenden op de bekendmaking van den heer F. R. FOR WATER, Consul der Nederlanden te St. Louis, die zijn kantoor verplaatst heeft.

☞ Blijkens advertentie in eene andere kolom, zijn de fraaije stoombooten der Michigan Centrale Spoorweg Linie andermaal in de vaart, en de heer F. W. TIBBITS, zal zich als vroeger op alle gelegene uren in zijn kantoor tegenover het Warren Hotel, bevinden, om ieder die zulks verlangt zoo goedkoop mogelijk aan passage kaartjes te helpen.

☞ De Wisconsin Legislature is den 4 dezer tot den 6 Junij e. k. verdaagd, zonder over de Doodstraf te besluiten. Behalve het in Nieuw Jork gevestigde landverhuizers-agentschap, werd nog een *reizende* emigratie-agent benoemd, wien het ten pligt gesteld is om van nu af aan tot den 1 December bestendig tusschen Wisconsin en Nieuw-Jork te reizen en landverhuizers aan te sporen zich in dezen Staat te vestigen, hen op reis derwaarts tegen opligting te beschermen en hen met raad en daad bij te staan.

Dit is in weinige woorden het doel van de oprigting dezes agentschaps. Bij de aanneming van het wetsontwerp dienaangaande, werd uitdrukkelijk bedongen, dat de reizende agent slechts dan de vastgestelde belooning van $ 1500, ontvangen zoude, wanneer de Gouverneur hem het getuigenis geeft, dat zijne bemoeijingen met goed gevolg bekroond zijn. In het tegenovergestelde geval krijgt hij geen cent! De heer T. J. TOWNSEND van Waushara county is met deze *aangename* betrekking belast.

— Uit het "Iets over Mevrouw Stowe" op onze eerste bladzijde, zullen onze lezers ontwaren, dat het door haar geschrevene uitmuntende werk "Uncle Tom's Cabin" ook reeds in Nederland in onze moedertaal het licht ziet en aldaar met den meesten bijval ontvangen is. Het is een werk, dat ieder weldenkend lezer bevallen *moet,* en in dit vertrouwen zullen wij een aanvang maken er wekelijks een gedeelte in onze kolommen van op te nemen. Wij hopen dat *en* zij die het begeeren te lezen, *en* zij die het wijd en zijd wenschen verspreid te zien, er hun werk van maken zullen om in tijds op den Nieuwsbode in te teekenen, of anderen over te halen zulks te doen. De prijs van het werk zelve, in de Engelsche taal, is $1 de 2 deelen.

☞ De heer J. A. NOONAN is tot Postmeester der stad Milwaukie benoemd, in weerwil der tegen hem betoonde oppositie van de *Wisconsin* en zijnen aanhang.

☞ Aangaande de te velde staande vruchten vernemen wij van verschillende zijden in dezen Staat, dat de maand van Maart, die gewoonlijk zoo ongunstig is voor winter tarwe, dit jaar buitengewoon gunstig geweest is. De grond was genoegzaam vochtig, om de plant goed wortel te doen schieten en algemeen koestert men de hoop op eenen rijken tarweoogst. Naar wij vernemen, hebben onze landgenooten in deze County zich meer op rogge, dan wel op tarwe toegelegd. De eerste staat zeer voordeelig, doch de laatste tiert weliger op nieuwen dan op geploegden grond.

☞ Meermalen heeft men ons gevraagd of er hier voor den werkman ook arbeid te bekomen is. De zoodanigen durven wij nu de verzekering geven, dat het zich door den aanleg des Spoorwegs van hier naar Fond du Lac, (zie eene andere kolom) en de grootsche ontwikkeling die deze stad te gemoet gaat, laat aanzien, dat allerhande ambachtslieden, zoowel als daglooners, in den aanstaanden zomer overvloed van werk in deze stad zullen kunnen bekomen.

☞ Algemeen hooren wij van onze landbouwers, dat de tarwe in onze Nederzetting mooi te velde staat, en het vee zeer gezond is.

☞ Eergisteren mogt onze Nederzetting het eerst gebouwde schoenerschip, van Mr. A. Plugger, zonder eenig ongeluk, te water zien komen. Het zal den naam voeren van *The Commencement* (De Aanvang.) Op mast-, zeil- en binnenwerk na, is het voor de vaart gereed.

Hollander, 30 *Maart.*

☞ Het is eene uitgemaakte zaak dat de Sheboygan en Fond du Lac Spoorweg niet meer tot de vrome wenschen behoort, de daartoe verleende concessie is geen ijdele klank meer. Aan de voorwaarden derzelve is in zoo verre voldaan, dat de aandeelen volteekend en de eerste geldstortingen (5 percent) geschied zijn; de directeuren zijn gekozen en opgedragen het gansche werk aan te besteden, en binnen twee maanden zal hetzelve worden aangevangen.

☞ Het is ons aangenaam te kunnen berigten dat Hon. H. C. HOBART, aan wiens kunde en beleid wij den aanleg van bovengenoemden spoorweg grootendeels te danken hebben, van zijne reis naar 't oosten is terug gekeerd, en een gunstig verslag geeft van de belangstelling, die oostelijke kapitalisten in den spoedigen aanvang en voortgang van het werk stellen, de overtuiging koesterende, dat wij met de stellige financiele hulp van elders, eerlang het "ijzeren paard" door deze vruchtbare landstreek zullen zien rennen.

☞ Dezer dagen hebben een 50tal Duitsche burgers dezer stad zich tot eene "City Garde" georganiseerd, met den heer T. AUDE tot Kapitein en de heeren KUEHMSTEADT en GEO. DE VILLE tot Luitenants. Goed! Wij hopen echter dat genoemde "garde" nimmer gelegenheid vinden zal, tegen den vijand, zoo in als buiten de stad, de wapenen te moeten aanwenden.

MOORD.—Op Donderdag morgen laatstleden heerschte in de stad Milwaukie eene groote opschudding, ter oorzake van eenen moord die een Ierlander, *McCarty* genoemd, aan zijne vrouw zoude begaan hebben. De vrouw stierf zeer spoedig en eenige teekenen van mishandeling op het hoofd en in het gezigt wekten vermoedens dat zij vermoord was. Haar man werd daarop onmiddelijk gevat en in de gevangenis gebragt, ten einde een verhoor te ondergaan. Den volgenden dag gaf de lijkschouwer's jury het volgende verdict: "Dat *Margaret McCarty* gestorven was ten gevolge van wonden, haar door den gearresteerden opzettelijk toegebragt." Haar man, *John McCarty,* werd hierop als de moordenaar zijner vrouw aangeklaagd.

Het misbruik van sterken drank schijnt ook hier weder de aanleidende oorzaak van dezen moord te zijn.

☞ Wisconsin heeft twee reizende Landverhuizers-Agenten, in plaats van een, zoonals wij hier boven zeiden. Behalve de heer T. A. TOWNSEND, een Amerikaan, werd ook nog eenen JOHN A. BYRNE, een Ierlander, tot dien post benoemd. Indien die twee heeren met den te Nieuw Jork gevestigden nieuwen Agent, de heer H. HAERTEL, een Duitscher, de landverhuizing naar dezen Staat gedurende dezen zomer niet doen zwellen, dan—is het weggeworpen geld, dat is alles.

☞ Het heeft Z. Exc. de Gouverneur van Wisconsin behaagt, de heer C. E. MORRIS alhier tot "Judge of Probate" dezer County te benoemen, in plaats van regter Gorsline, die bedankt heeft.

☞ De familie MADIAI zijn op vrije voeten gesteld en den 25 Maart op reis gegaan naar Marseilles.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode.

Dezer dagen kreeg ik aanleiding om eens opzettelijk na te denken over het wankelbare, onzekere en liefdelooze van het oordeel der wereld, en waag het thans deze mijne overdenkingen den lezers van dit blad mede te deelen.

Menig een, die bij ondervinding het wankelbare en onzekere van het oordeel der groote menigte kent, aarzelt niet, om er zich met trotschheid boven te verheffen, en te doen wat hem behaagt, zonder zich over het gevoelen van anderen te zijnen opzigte te bekommeren. Maar velen, en wel de meesten, hechten wederom te veel aan het oordeel der wereld, zijn al te gevoelig voor de gunstige of ongunstige meening, welke men ten hunnen aanzien koestert, en doen ten laatsten meer om anderen te behagen, dan voor hun zelven heilzaam is. Dit is eene voorname bron van veel ontevredenheid onder de menschen. De rust van vele bijzondere personen en het geluk van vele goede gezinnen worden daardoor gestoord. Nog dagelijks ontspringen uit de al te groote gevoeligheid voor het oordeelen van anderen, twisten en verdrietige oogenblikken.

Wij zouden menig bitter levensuur minder gekend hebben, en nog tegenwoordig minder lijden, indien wij ons een juist denkbeeld van het oordeel der wereld gevormd hadden.

Dan, het tegendeel vindt, helaas! zoo algemeen plaats. En, niettegenstaande de vele onaangename dagen welke wij ons zelven door deze overdrevene gevoeligheid berokkend hebben, prenten wij echter onzen kinderen doorgaans reeds in hunne teedere jeugd eene al te groote voorstelling van de waardij der openlijke meening in; en wij bereiden, onvoorzigtig genoeg, ook voor onze kinderen eene onaangename toekomst, en leiden hen, buiten twijfel tegen onzen wil, op verkeerde wegen. Dagelijks hooren wij aan kinderen voorhouden, wat de menschen wel zullen zeggen, en zelden vraagt men hun, hoe de Alwetende wel over hen zal oordeelen.

De spreekwijs "Wat zullen de menschen zeggen," heeft dus al vroeg invloed gehad op ons gemoed. Van daar, dat wij dikwerf meer begeeren *goed te schijnen,* dan *goed te zijn;* dat wij gretiger het oor leenen aan de uitspraak der wereld, dan aan de stem van ons geweten, en dat wij ons ligtelijk gerust stellen, zoo slechts de menschen gunstig over ons denken, zonder ons veel te bekommeren, hoedanig ons geweten, hoedanig de Hemelsche Vader over ons oordeelt.

Inderdaad eene ellendige toevlugt voor zwakke zielen. Eens toch verstommen bij ons graf de oordeelvellingen der stervelingen; maar het oordeel van den Regter der wereld verstomt niet. De goede getuigenis van menschen, die gemakkelijk te verblinden zijn, baat ons niet voor Hem, die het hart beproeft, en wiens ontzagchelijke alwetenheid door geenen sluijer misleid wordt.

Het oordeel der wereld is eeniglijk gebouwd op de uitwendige gedaante der dingen, dewijl geen menschelijk oog in de geheimen van het hart dringt. Het wordt derhalve slechts naar den schijn gewijzigd en leidt uit dezen gevolgtrekkingen af. Hoe ligt kan het dus bedriegen! De menschen nemen bestendig hunne eigene inzigten en neigingen tot een maatstaf, waarmede zij de daden van anderen meten, en deze maatstaf hoe onzeker is hij!

Indien men bij gevolg weet, uit welke onzuivere bronnen het oordeel der wereld voortvloeit, hoe kan men er dan eene zoo hooge waarde aan toekennen? Hoe vaak is niet reeds de deugdzaamste mensch op eene smartelijke wijze miskend geworden! Hoe dikwijls hebben niet de tijdgenooten eenen man gelasterd en veracht, op wiens graf de dankbaarder nakomelingschap eene eerzuil oprigtte! Hoe menigwerf daarentegen, is niet een ander nog op zijn sterfbed geprezen, van wien het daarna bleek, dat hij een booswicht geweest was! Hoe menige onschuldige moest niet, door de kortzigtigheid van zijne regters, in den kerker versmachten en eenen schandelijken dood ondergaan, in plaats dat eene verdiende eerekroon zijne slapen sierde!

Wie onzer denkt hier niet aan eenen REGULUS, die aan woord en eed getrouw, zich zelven den *Carthagers* overgaf, om onschuldig den dood te ondergaan. Aan eenen ALBRECHT BEILING, die als eenen tweeden Regulus het vertrouwen zijner vijanden op zijn woord van eer edelmoedig met vertrouwen op lijfsgenade, maar te vergeefs, beloonde. Aan den grootmoedigen en godvruchtigen leeraar op het eiland *Formosa,* nog oneindig grooter dan Regulus? Eens, en dit zij genoeg, eens strooide het volk palmtakken voor den Goddelijken Verlosser, en huldigde Zijnen intogt in Jeruzalem door een plegtig Hosanna! Hosanna! maar op eenen anderen tijd was het door dit zelfde volk, Kruist hem! Kruist hem! en begeerden zij Zijnen dood aan het schandelijk moordhout!—

Wachten wij ons uit dien hoofde, het oordeel der wereld blindelings te omhelzen, om geen gedeelte van hare schuld op ons zelven te laden. Hooren wij het oordeel der kortzigtige menschen; maar hechten wij er niet terstond geloof aan, en helpen wij nog minder tot verspreiding van hetzelve, indien wij geen verachtelijke werktuigen der lasterzucht zijn willen. Zwijgen wij niet, waar men zich met een lagchend gelaat of met *schijnheilig* beklag, in deelige gesprekken over den naasten veroorlooft. Zwijgen wij niet, maar deelen wij het goede en prijswaardige, hetwelk wij mogelijk van hem weten, onverholen mede.

Ach! hoe onzeker is het liefdelooze oordeel der wereld, en hoe bitter de traan van verdriet, die uit het oog der belasterde onschuld rolt! O! nemen wij niet ligtzinnig deel aan zulk eene handelwijze, opdat geen dier tranen ooit op onze ziel moge branden!

Maar onderzoeken wij ook dengenen, die door de wereld zoo hard wordt gevonnisd. Toetsen wij zijn gedrag of het inderdaad aanleiding gegeven hebbe tot zulk een ongunstig gevoelen. Is hij een vriend of bekende, gaan wij dan tot hem, en maken wij hem op eene kiesche wijze oplettend op de wereld en op zich zelven. Vinden wij in hem eenen onschuldigen die gelasterd, eenen deugdzamen die miskend wordt, zijn wij dan, zoo wij kunnen, de redder zijner eer, en verbannen wij de ongegronde meening te hem waarts. Rigten wij ons niet naar het oordeel der wereld, maar blijven wij den miskenden getrouw. Zoo handelde JEZUS. De wereld verweet hem, op eenen verachtelijken toon, dat Hij met tollenaars en zondaars omging; maar Hij hoorde niet naar de stem der wereld.

Herinneren wij ons bovenal, indien wij een rein geweten hebben, hoe onbestendig de menschen in hunne meening zijn; hoe zij morgen kunnen prijzen, wat zij heden verachten; hoe zij doorgaans door den schijn worden geblinddoekt, en zelden op den grond der zaken letten.

Maken wij derhalve het oordeel der wereld nimmer tot onzen afgod, maar nemen wij het voor datgene wat het is, zoo zullen wij ons menig verdrietig uur besparen, en nooit een speelbal van vreemde luimen zijn.

Zijn wij bij ons zelven van de regtschapenheid onzer bedoelingen en daden overtuigd, laat de menschen dan vrijelijk oordeelen en berispen. Gaan wij moedig voort op onzen weg, verzeld door de goedkeuring van een vrolijk geweten. Al worden wij door de gansche wereld miskent, God miskent ons niet. Moeten wij om de goede zaak hoon, vervolging, spot en laster dulden, dit alles moet ons niet bekommeren, dewijl er immers geene overwinning zonder strijd is. De goedkeuring van ons geweten stelt ons schadeloos voor de boosheid van hen die ons benijden en vervolgen.

Er zijn vele ongelukkigen, voor welke het oordeel der menschen gewigtig is; want, houden wij ons verzekerd, dat het oordeel der wereld, zoo het op onze gebreken gebouwd is, nooit verandert, maar het teeken der schande nog op ons graf plaatst.

Weet, dat zelfs vorsten moeten bukken voor de magt der openlijke meening, indien de waarheid uit haren mond spreekt. Weet, dat in dit geval het oordeel der wereld de vreesselijkste regter der dwingelanden, de eerwaardigste wreeker der mishandelde deugd, en de zwaarste geessel der onregtvaardigheid is, die op aarde geenen anderen regterstoel vindt.

Weg dan! met al dat liefdeloos en ligtvaardig oordeelen! Weg met zulke zondige aandoeningen uit ons hart! Nooit zweve over ons sterfbed de vloek der belasterde onschuld! Nooit vloeije op ons graf de traan van eenen natuurgenoot, welken wij in ligtzinnigheid, van zijne eer, van de achting zijner medemenschen, door woorden beroofden!

HOLLAND, Wis., VAN ALTENA.
24 Maart 1853.

☞ Het Collins Stoomschip *Arctic* is den 6 April te Nieuw york aangekomen, brengende ons couranten van Nederland tot den 18 Maart. Wij hebben echter slechts plaats voor een gedeelte dier jongste

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 8 Maart. Naar men verneemt, heeft Z. M. het volgende kostuum bepaald, hetwelk de burgemeesters, indien zij dit verlangen, bij plegtige gelegenheden kunnen dragen: zwart lakenschen rok met witte knoopen, waarop het gemeentewapen of de burgerkroon; de krang en de opslagen in het zilver geborduurd, met eikentakken, ter breedte van drie duimen; zwarte broek, staande degen, driekante hoed met zwarte liggende pluimen, zilveren lis en knoopen als aan den rok en oranje kokarde.

— Laatstl. Vrijdag zijn aan HH. MM. den Koning en de Koningin, door den tuinman *D. Goeijenbier,* te Wateringen ten geschenke aangeboden twee mandjes met de eerste nieuwe aardappelen.

— Degenen, die belang stellen in den voortgang der luchtscheepvaart, zijn thans in de gelegenheid, om een door den heer *von Freudenberg* alhier tentoongesteld luchtschip te gaan bezigtigen. Zijn model biedt al de zekerheid aan voor de uitvoerbaarheid zijner uitvinding. Zijne machine heeft den vorm van een prisma, welks onderste oppervlakte, als gesloten basis, tevens tot valscherm dient. Zij is vervaardigd van tijk, dat sterker dan zijde is, en wordt met waterstofgas gevuld. Ten einde de wending en beweging tegen den wind te bewerken, is er een bijzondere, zeer eenvoudige toestel aan bevestigd, welke gemakkelijk door twee personen in beweging kan gebragt worden. Geleerden, o. a. de hofraad *Kastner,* in Erlangen, hebben zich zeer gunstig over dit luchtschip uitgelaten, dat de vrucht van aanhoudende studien is, en waardoor het hoogstwaarschijnlijk wordt, dat de tijd niet meer ver af is, waarin de luchtscheepvaart met de spoorwegen zal wedijveren. Het zou wenschelijk zijn, dat de uitvinder in staat mogt worden gesteld, zijn model in het groot te vervaardigen.

— Uit de *Weiner Zeitung* blijkt, dat Z. M. de Koning een der eerste vorsten geweest is, die Z. M. den Keizer van Oostenrijk een' eigenhandigen brief heeft geschreven over het gelukkig ontkomen aan den moorddadigen aanslag, waaraan Z. Keiz. Maj is blootgesteld geweest.

'S GRAVENHAGE, 12 Maart. Het bronzen standbeeld voor *Laurens Coster* zal in de metaalgieterij van de heeren *L. J. Enthoven en Co.* alhier vervaardigd worden, nadat vooraf verschillende opgaven van buitenlandsche fabrijken, onder anderen van die te Munchen, gevraagd en bekomen zijn; doch de prijs, waarvoor met de Haagsche kontraktanten is gekontrakteerd, is niet hooger, dan de minste aanbiedingen van buitenlands.

ROTTERDAM. 11 Maart. Door een kargadoorshuis hier te dezer stede zijn thans reeds 210 collis goederen verscheept, voor de tentoonstelling te New-York, welke den 5den Mei aanstaande wordt geopend. Al deze goederen zijn van Nederlandschen oorsprong, hetgeen voorzeker het verblijdend bewijs oplevert, dat onze industrie een werkzaam deel neemt aan deze expositie.

— Wij meenen met zekerheid te kunnen mededeelen, dat zijne doorl. hoogwaardigheid monseigneur *Joannes Zwijsen,* bisschop van Gera *in partibus infidelium,* en den 17den April 1842 te Tilburg gewijd, tot aartsbisschop van Utrecht, en de wel eerw. heer *Franciscus Jacobus van Vree,* president van het seminarium te Warmond, tot bisschop van Haarlem benoemd is. (*Rott. Ct.*)

HAARLEM, 12 Maart. Heden is op den middag een geweldige brand uitgebroken in het hoofdgebouw van de katoenfabrijk van de heeren *Previnaire,* even buiten het Zijlhek dezer stad. Na het aanwenden van vergeefsche pogingen, om het vuur met eigen middelen te bedwingen, heeft de brand al spoedig zoodanige verwoestingen aangerigt, dat de vlam, voor dat van elders hulp kon worden aangebragt, naar buiten is uitgeslagen. Ofschoon het gebouw door brandmuren, in verschillende afdeelingen, was afgescheiden, is een derzelve door de groote hitte bezweken, en is daardoor slechts de helft van het gebouw, met de kostbare werktuigen behouden gebleven. Geweldig was de uitbarsting in eene der benedenste verdiepingen van het westelijke gedeelte van het gebouw, in hetwelk de zoo zeer verhitte lucht de ijzeren deur uit de steenen sponningen naar buiten wierp. De oorzaak van het onheil is niet bekend.

HAARLEM, 14 Maart. Men verneemt, dat de door den brand bij de heeren *Previnaire en Co.* veroorzaakte schade niet zoo aanmerkelijk is, als in den beginne vermoed werd. Door het instorten van het dak is slechts een der brandmuren gedeeltelijk bezweken, zoodat vier vijfden van het gebouw, met al de werktuigen, behouden zijn gebleven.

'S HERTOGENBOSCH, 5 Maart. De volgende edele, doch tevens zeer zeldzame, daad van erkentelijkheid, achten wij der vermelding overwaardig.

Een voor korten tijd alhier in garnizoen gekomen officier der infanterie had voor ruim 22 jaren (24sten Julij 1830), toen hij nog onderofficier was, het ongeluk, op zijne reis van Delft naar deze stad, van de stoomboot in de Maas te vallen, en zoude toen waarschijnlijk in de rivier den dood hebben gevonden, zoo niet een schippersgezel met name *C. Sinjoor,* eigen levensgevaar niet achtende, den drenkeling nagesprongen en het geluk had gehad, om hem behouden aan wal te brengen. Destijds ontving hij van den geredde uit erkentenis, en ter gedachtenis aan zijne menschlievende daad, een zilveren tabaksdoos, met de belofte, dat, wanneer eenmaal zijn stand en rang hem in betere omstandigheden mogten plaatsen, hij hem niet zou vergeten. De edele man, thans tot kapitein bevorderd, heeft woord gehouden. Want in deze hoedanigheid dezer dagen alhier in garnizoen gekomen, was zijn eerste werk, den redder zijns levens op te zoeken, en toen hij tot zijn leedwezen vernam, dat deze thans, door hoogen ouderdom en eene bijgekomen kwaal, ter naauwernood meer in staat was, in zijn onderhoud te voorzien, besloot de geredde terstond, van de hier ter stede bestaande gelegenheid gebruik te maken, om zijnen redder in het oude-mannen-gesticht te koopen, en alhoewel hiertoe eene belangrijke som vereischt werd, aarzelde hij geen oogenblik, nu het de onbezorgde toekomst van den redder zijns levens gold. Eere den waardigen man, die door deze schoone daad toont, een edel mensch en waardig officier te zijn!

DOEVEREN, 2 Maart. Het voorval met den dollen hond, waarvan voor een paar dagen uit Baardwijk geschreven werd, heeft hier algemeen angstige bezorgdheid en vrees doen geboren worden. Alleen in deze plaats en in de naburige gemeente Drongelen zijn, zoo ver bekend is, niet minder dan 19 honden gebeten, behalve de andere dieren en ook menschen. Van hier nam het beest, over Gansoijen en den Tol, de wijk naar Drongelen, en werd het daar door de zoon van *Willem van Dijk,* na eene langdurige worsteling, met een zakmes afgemaakt, doch niet zonder dat de jongeling belangrijke wonden bekwam, hetwelk hem en zijne ouders in de uiterste ongerustheid doet verkeeren. Men heeft dadelijk geneeskundige hulp ingeroepen; daartoe is men hier mede overgegaan, en heeft men wijders alle te bedenken voorzorgsmaatregelen in acht genomen.

Ongelukkig waren bijna alle bewoners dezer omstreken ontbloot van schietgeweer, uit vrees voor bekeuringen ten gevolge der bepalingen van de nieuwe jagtwet. Algemeen wordt de hoop gekoesterd, dat de hooge regering maatregelen zal weten te nemen en te doen uitvoeren, om deze vreeselijke plaag, die thans weder zoo veel schrik en angst heeft verspreid, te doen ophouden.

ASSEN, 9 Maart. Ook uit Beilen is een adres aan de Tweede Kamer ingediend, houdende verzoek, dat die Kamer moge aannemen het wetsontwerp, waarbij een rijks-subsidie wordt verleend voor een kanaal van Groningen naar Assen.

— In den nacht van den 3den op den 4den dezer werd te Peize aan zekere arme weduwe *B. Suurd,* welke onlangs haren man door den dood heeft verloren en met twee kleine kindertjes en haars mans gebrekkige zuster is blijven zitten, bijna alles ontvreemd, wat zij bezat, zoo als de aardappelen, eenige hemden en andere kleederen, welke hun meestal door medelijdende menschen tot verschooning waren gegeven. Het ware zeer wenschelijk, dat de dief of dieven door de justitie werden ontdekt: de dieven hebben zich door de pannen in huis laten zakken, en daarna al de deuren geopend.

AMSTERDAM, 15 Maart. In den *Constitutionnel* leest men, in een artikel betreffende het consistorie, dat den 7den dezer te Rome zou worden gehouden, het volgende ten opzigte van ons land: "In de rede van Z. Heil. zal gesproken worden over de vestiging eener nieuwe Katholijke hierarchie in Holland; maar al de te dien einde te maken schikkingen, en die geschieden in overeenstemming met de regering van Zijne Nederlandsche Majesteit, gaan, als altijd, wanneer het aanden betreft waar de geloofsbelijdenis gemengd is, van de propaganda uit. Er zullen, naar men zegt, in Holland, even als in Belgie, een aartsbisschop en vijf wijbisschoppen zijn. De Koning der Nederlanden heeft dus geene groote vrees voor een inval der papisten; ongetwijfeld zou een inval der socialisten hem minder aangenaam zijn."

— Men leest het onderstaande ingezonden stuk in de *Harlinger Courant* van den 2den Maart:

Mijn Heer de Redacteur!

Volgens uw geacht blad van den 23sten Febr. 1853, wordt onder uwe advertentien bekend gemaakt dat de stoomboot *City of Norwich* den 26sten Febr. van *Harlingen* zou vertrekken, en volgens een vorig nommer van uw blad, zou die bodem eenige dagen voor genoemden datum in *Harlingen* ter bezigtiging gereed liggen; dit laatste is echter achterwege gebleven, omdat genoemde bodem (volgens mijn gevoelen) toch een weinig opgepronkt op hare nieuwe vaarplaats diende aan te komen.

Van plan zijnde met genoemde stoomboot mede te varen naar *Lowestoft* en van daar *Liverpool,* om van daar naar *Amerika* over te steken, dacht ik hoofdzakelijk aan hetgeen waarop de landverhuizers, in een uwer vorige nommers worden attent gemaakt, namelijk, de goede inrigting voor passagiers en spoedige overtogt enz.—

Ik heb de *City of Norwich* bezigtigd; ik heb, van plan zijnde mijne reis met haar te maken, mij willen overtuigen van de goede inrigting, en tot mijne groote verbazing ontwaard, dat de menschen op dien bodem met beesten gelijk werden gesteld, want bij mijne intrede zag ik mijne landgenooten op en in dezelfde plaatsen logeren als onze kooijen, namelijk in stallen onder dek, zonder eenige zitplaats en waar men zelfs nog met moeite eenige bossen stroo heeft verkregen! Wie dit eene geschikte of allerdoelmatigste gelegenheid voor landverhuizers noemt, mag gerust vragen, op welke plaats de gort groeit, of wie van zaagmeel zemelen maakt.

Zoo ik verneem, werd Vrijdag avond den 25sten Febr. aan de passagiers bekend gemaakt te 10 uur aan boord te moeten zijn. Tot verwondering ontwaarde ik echter Zaturdag morgen te 8 uur, dat men, terwijl de boot nog niet eens in vlot water was, met onverstandig geraas en getier de passagiers aan boord wenschte te hebben, en noch agent, noch kapitein eenig het minste gehoor gaven aan de smeekingen van hen, die zich reeds aan boord bevonden, om hunne betrekkingen, die nog stadwaarts waren, gelegenheid of tijd te gunnen, ook met hen te vertrekken.

Ik heb gezien, mijnheer de redacteur! hoe vrouwen en jonge dochters, *zonder hare schaamte te kunnen bedekken,* zoo zij met hare aan boord zijnde betrekkingen wilden medereizen, zich van boven in het *Willems dok* of *Haven* hebben moeten nederlaten, om in een bijna zinkend bootje, aan boord der in beweging zijnde boot te worden gezet, tot ergernis van alle omstanders!

Na dit alles gezien te hebben, besloot ik voor mij, van *deze* heerlijke beesten-gelegenheid *geen* gebruik te maken en raad al mijne vrienden aan, de *City of Norwich* eerst te bezien, alvorens als passagier op dezelve plaats te nemen; het mag betrekkelijk iets goedkooper zijn, maar daarvoor wordt men dan ook met een dier gelijk gesteld.

Ik zal, intusschen zien op eene fatsoenlijker wijze *Amerika* te bereiken, en hoop dat de agenten van genoemde boot, in het vervolg in advertentien de geschiktheid der boot tot vervoer van passagiers iets duidelijker omschrijven.

Dit in uw veel gelezen blad opnemende, zult ge mij verpligten.

Een Landbouwer.

News-Messenger.

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Issued weekly; Office Corner of Eight Str. & N. Y. Avn

TERMS OF ADVERTISING:
(*Sixteen lines or less make a square.*)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5 lines or less, per an.	5,00	Every subsequent sq.	4,00
Square, 3 months	3,00	One column, 6 mo'ths	20,00
		„ „ 1 year	30,00

SHEBOYGAN,
TUESDAY, 12 APRIL, 1853.

V. B. PALMER, the American Newspaper Agent, *is the only authorized Agent* for this paper in the cities of Boston, New-York, and Philadelphia, and is duly empowered to take advertisements and subscriptions at the rates as required by us. His receipts will be regarded as payment. His offices are—BOSTON, Scollay's Building, NEW-YORK, Tribune Buildings; PHILADELPHIA; N. W. corner Third and Chestnut streets.

Sheboygan & Mississippi Railroad Co.

The Commissioners of this company met on Tuesday the 5th, and organized by choosing J. F. KIRKLAND, Esq. President, and Hon. H. N. SMITH, Secretary. Reports were then made by Messrs. A. P. LYMAN, JOHN BANNISTER and H. C. HOBART, who where authorized to open the books of the Company at Sheboygan, Fon d. Lac and New York. It appeared that the number of shares of stock required by the charter to be taken, in order to organize the Company, had been subscribed, and five per cent. on the same actually paid in. It appeared, also, that a large amount of stock had been subscribed by the Hon. ROBERT J. WALKER, of Washington City, and others. These reports having been received and approved, and a resolution adopted approving of the course pursued by Messrs. Lyman, Bannister and Hobart in opening the books, the Commissioners transferred the books and papers of said company to the stockholders, who had assembled pursuant to notice.

The stockholders organized by choosing J. F. KIRKLAND, Esq., President, and M. J. THOMAS, Esq., Secretary. On motion, the meeting proceeded to elect thirteen Directors by ballot, which resulted as follows:

Hon. ROBT. J. WALKER, Washington City.
WILLIAM COOK, Esq., New Jersey.
E. T. BRIDGE, Esq., Jersey City.
WILLIAM WARD, Esq., New York.
CHARLES C. WARDEN, Esq., „
Hon JOHN B. MACY, Fond du Lac.
JOHN BANNISTER, Esq., „ „
M. J. THOMAS, Esq. „ „
Hon. I. S. TALLMADGE, „ „
J. F. KIRKLAND, Esq., Sheboygan.
A. P. LYMAN, Esq, „
H. H. CONKLIN, Esq. „
H. C. HOBART, Esq., „

After the transaction of some further business, the meeting adjourned.

HON. JOHN B. MACY.—The Sheboygan *Journal* of last week intimates that this gentleman has been instrumental in forestalling President PIERCE's administration, by getting nominal democrats appointed to office by the late whig administration. The above intimation, we believe, is entirely unfounded, and we know of no instance where this gentleman has recommended any other than sound and reliable democrats. The vacancies which occurred in the Post Offices in this State, were referred to the democratic delegation in Congress, and upon their recommendation they were filled. The editor of the Madison *Argus & Democrat*, who has been at Washington recently, speaks in high terms of the course that Mr. MACY has pursued there. It is true, he cannot get every body appointed to office.

MAD DOGS.— Several persons have recently been bitten by mad dogs at Chicago.— Sheboygan has an enormous dog population, and it would be well for our City Fathers to take measures to put them where they can injure no one, if they should all run mad.— We go in for wholesale decapitation or else for shutting them up in some safe place

☞ At a Democratic Caucus held on Saturday the 2nd inst., Messrs. W. Seaman, Wm. Reichel and Geo. Armbruster were nominated a Democratic Ward Committee for the ensuing year.

☞ Never buy goods of a person who is too stingy to advertise his business; so says a cotemporary, and so say we.

CITY ELECTION.

The following is a list of the officers elected under the City Charter.

For Mayor—HENRY H. CONKLIN.
For Police Justice.—David Manville
For Marshall.—George Throop.
For Treasurer —Kaspar Guck.
For Supt of Schools. - John J. Brown.
For Aldermen 1st Ward.—George H. Smith. Thomas Feagan and John Deitzell.
For Assessor—Henry Gunthur.
For Constable —Jacob Knoblauch.
For Justice of the Peace. —Joseph Wedig.
For Aldermen 2d Ward.—James Hogan, Joseph Schrage, John Gee.
For Assessor 2d Ward.—A. Manville.
For Constable 2d ward.—James Berry.
For Justice of the Peace 2d ward.—Abram Van Arnam.

FARMING IN DUTCH.— The "Sheboygan Nieuwsbode" a paper in the Holland language, which looks as if it might be a good paper to those who can dig the sense out of it, has a column which is headed the "Landbouwers Kolom", and which we presume we do not guess wrong in interpreting to mean the Farmers Column. It is all in Dutch except that once the words *Prairie Farmer* occur, and now and then we catch an idea by anology, from all which we conclude that agricultural reading is interesting to those not of our tongue. All right. We hope it will be "more so." — *Prairie Farmer, for April.*

You are right Mr. "Prairie Farmer," and we only wish that you or your cotemporaries could read and transfer to your valuable columns the interesting articles, which some of our numerous correspondents prepare for that "Farmer's Column", coming as they do from Agriculturists, educated in that rich and beautiful farming country, *Holland*, also in that respect the pride of the Old World. It might profit some of your Yankee readers!

☞ The *Chronicle* mentions the return of Hon. D. TAYLOR, member of Assembly from this District, and bestows words of praise upon that gentleman (which we fully endorse), for his diligence, tact and success, while in the Legislature, — but does not seem to know that our able Senator Hon. H. N. SMITH has also returned from Madison, who has no less strong hold upon the confidence of his constituents, for his untiring efforts in upholding the rights and carrying out the wishes of his fellow-citizens in this Senatorial District. He has increased the "good standing in the general esteem", gained long since as a democrat and a man.

GEMENGDE BERIGTEN.

In town Trenton, Dodge County, Wisconsin, werd voor eenige dagen eene zeven jarige os verkocht voor de som van vijf honderd dollars. Deze os was een goed werkdier, negen voeten dik om den buik, zes voeten hoog, elf voeten en acht duimen lang van den neus tot den staart en woog drie duizend vijf honderd pond. De grootste os ter wereld, waarvan wij gelezen hebben, was die van Columbus, in Ohio. Deze woog, vet, 4000 pond en was bestemd voor de tentoonstelling te Londen, doch stierf aan boord van het schip op reis derwaarts.

— Er is een gerucht in omloop, dat de biljetten der "East Tennessee Bank" weder goed zijn of ten minste ingelost worden zouden. Welke spekulant dit gerucht verspreid heeft, weet men niet, maar het kan geen kwaad om op zijne hoede te zijn.

— Volgens berigten uit Ohio heeft die Staat sedert de laatste drie jaren gemiddeld dertig millioen bushels tarwe opgebragt, van welke zestien millioen bushels overig bleven na al zijne inwoners te spijzigen.

— Een schrijver in een Cincinnati dagblad beweert dat, tenzij het spek in de stad Nieuw Jork boven de zestien a zeventien dollars per barrel geldt, dit jaar op ieder ingezouten varken twee a drie dollars zal verloren worden.

— De Kanaal-commissarissen hebben officieel bekend gemaakt, dat de kanalen van Nieuw Jork voor de vaart zullen geopend worden op den 20 April, e. k.

— *Barnum* laat in de nabijheid van het Glazen Paleis een' 300 v. hoogen toren bebouwen, tot welks top de bezoekers zullen gevoerd worden door middel eener stoommachine.

— De Boston *Journal* deelt mede, dat er een man in die stad woont, die, telkens als hij vloekt, vijf en twintig cents geeft aan de eene of andere liefdadige instelling. De Secretaris van een zoodanig genootschap aldaar bekent dan ook de ontvangst van 75 Cents van dezen zonderlingen man. Het plan is onverbeterlijk, en zou met goed gevolg hier kunnen ingevoerd worden, dat ongetwijfeld voordeelig zou werken voor eenig menschlievend doel, of de gewoonte van vloeken allengs zou doen verminderen.

— In de laatst afgeloopene zitting van het Congres werd slechts een nieuw grondgebied gesticht, namelijk het grondgebied van "Washington," in Oregon, ten noorden der rivier Columbia.

— In Cleveland stelde zich de ontvanger, overeenkomstig de nieuwe wet in den staat Ohio, bij vier aldaar bestaande banken met geweld in het bezit van negen en dertig duizend dollars, dewijl deze banken het bedrag harer belasting niet wilden betalen.

— Naar luid van berigten uit Indiana ziet het daar met de banken zeer gevaarlijk uit. Deze zoogenaamde "vrije" banken zijn niets anders dan eene slimme ontduiking der wet; dezelve zijn, wel is waar, tot de uitgave in staat, maar niet voor de inwisseling berekend, daar zij geen cent aan contanten bezitten. De biljetten kunnen mitsdien niet tegen klinkende munt worden ingelost, dan alleen onder protest van den Staats Auditeur. De volgende zes banken naar dit hedendaagsche "vrije" stelsel moeten in alle omstandigheden geweigerd worden: State Stock Bank, te Newport; Bank of North Amerika, te Newport; Drovers Bank, te Rome; Merchants Bank, te Lafayette; Plymouth Bank en State Stock Bank, te Logansport.

— De Governeur van Wisconsin biedt vijftig Staats obligatien, ieder groot $1000, te koop, waarvan de interest, a 7 procent, jaarlijks vooruit betaald en het kapitaal in 1858 zal afgelost worden.

— De *Tribune* behelst eene uitvoerige beschrijving van het "Bijbel Huis," hetwelk thans voor het Amerikaansche Bijbel Genootschap te Nieuw Jork wordt opgerigt. Hetzelve beslaat drie-vierde akker gronds, heeft aan de vier straten, aan welke het gelegen is, 700 voeten front, is zes verdiepingen hoog en zal ongeveer $300,-000 kosten. De benedenste verdieping dient tot winkels, de tweede, derde en vierde tot kantoren, de vijfde en zesde tot het drukken, inbinden, stereotyperen, enz. Het aantal in dat gebouw werk vindende personen, wanneer het Genootschap in vollen gang zal zijn, is vijf honderd en tachtig.

— De Buffalo *Courier* zegt, dat de vrachtprijzen van die stad naar Chicago en andere aan het meer Michigan gelegene havens bij onderlinge overeenkomst der Michigan Central en Zuidelijke Spoorweg Linien gesteld zijn als volgt: tien dollars voor de eerste klasse, met inbegrip van voeding en slaapplaatsen op de booten; vijf dollars voor de tweede klasse en drie dollars voor landverhuizers. Alzoo kunnen landverhuizers van Buffalo naar Sheboygan reizen, in den tijd van twee dagen, voor drie dollars per persoon!

— De Parijsche dagbladen hebben op den 4 Maart de inhuldiging van President PIERCE indachtig geweest. Wie hunner zijne rede gecritiseerd heeft, hebben wij nog niet vernomen; de aristocratische dagbladen in Londen laten zich tamelijk bitter en vijandelijk daar tegen uit. Dit is geen' geringen lof voor het eerste, veel bevattende document onzes Presidents.

— Digt bij Columbia, in Tuolomne County, California, is een steen gevonden, ter grootte van een duivenei, die door kenners voor een diamant van het zuiverste water wordt gehouden. Mogt dit gevoelen bewaarheid worden, dan kan de Kroon Diamant van Engeland, die eene waarde heeft van tien millioen dollars, er niet bij in aanmerking komen. De steen wordt naar Nieuw Jork gebragt.

— In Boston bestaat thans een' brand-alarm-telegraaf, die, wanneer zij toegesteld wordt, al de brand-klokken eensklaps doet luiden. Een paar dagen geleden kwamen de telegraaf draden van Nieuw Jork in aanraking met de brand telegraaf in Boston, en eensklaps begonnen de klokken zoo snel brand te slaan, dat al de spuitgasten met hunne spuiten en ladders op de been kwamen, voor zij de oorzaak ontdekten. In de stad Nieuw Jork de klokken te Boston te doen luiden, is eigenlijk eene lange touw om aan te trekken, doch het is een zeer duidelijk bewijs dat electriciteit geen afstand kent.

— De "Sleutel op Uncle Tom's Cabin," een werk, dat bestemd is tot goeden aftrek, is in het licht verschenen bij Jewett, Proctor & Worthington te Cleveland. De uitgevers vingen aan met het drukken van 20,000 exemplaren, doch de aanvrage was al dadelijk zoo groot, dat zij de uitgave tot op 40.000 verhoogden; en nu bestaat er kans dat zij het getal op 60,000 zullen moeten stellen om all aanvragen te voldoen.

— Dezer dagen werd op het "doode brieven" kantoor te Washington een' brief gevonden, bevattende vijf en twintig honderd dollars.

— Er bestaan thans ongeveer elf honderd banken in de Vereenigde Staten.

— Wisconsin bezit eenen vruchtbaren grond, dit weet men overal; doch wie zulks nog betwijfelen mogt, kan zich wenden aan den heer O'Riley in Dane County, waar hij drie gezonde den 11 Maart uit vrouw Riley geborene jongens in oogenschouw kan nemen en over de vruchtbaarheid in dezen Staat nadenken. Mogten onze lezerinnen echter nog eenigen twijfel dienaangaande koesteren, zoo roepen wij haar toe: "Gaat heen en doet desgelijks!"

— Onder de 27,737 armen, die tegenwoordig op algemeene kosten in den Staat Massachusetts onderhouden worden, zijn ruim 11,000 buitenlanders, van welke bijna 10,000 Brittische onderdanen zijn; een schoon bewijs voor den voortreffelijken toestand van het van rijkdom overvloeijende Groot Brittanje. Meer dan 1500 buitenlandsche armen kwamen in 1852 aan.

— Het eerste in de Nieuwe Wereld gedrukte boek werd uitgegeven in Mexico. Het was in de Spaansche taal gedrukt in 1544, en getiteld Doctrina Christina poreo los Indos. De eerste uitgave in het Engelsch was de Freeman's Oath en een Almanak voor 1639, bijna honderd jaren later.

— Een op zijn ziekbed liggende advokaat maakte zijn uiterste wil en bemaakte al zijne goederen op dwazen en zinnelozen! De reden daarvan gevraagd zijnde, antwoordde hij: "Van dezulken kreeg ik mijnen rijkdom, en aan hen geef ik dien weder."

— Men gelooft dat, indien al het in Engeland per machine verrigtte werk met de handen geschieden moest, het alle volwassene personen in de wereld vereischen zoude.

— De matigheids-mannen in Ohio besloten op hunne jongste conventie, om een matigheids journaal in de Hoogduitsche taal in Cincinnati te vestigen en een matigheids-missionair te employeren tegen $500 per jaar.

— De Roomsch Katholijke kerk in dit land heeft 6 aartsbisschoppen, 26 bisschoppen, 1,751 priesters en 1545 kerken, met eene bevolking van 2.096,300 zielen. Er bestaan 33 seminarien, 45 letterkundige inrigtingen voor jongelingen en 102 vrouwelijke academien; er zijn ook nog 42 godsdienstige inrigtingen voor het mannelijk en 96 voor het vrouwelijke geslacht; ook nog 108 liefdadige gestichten.

— De Nieuw Jork *Tribune* stelt voor om eene Wereld-Matigheids-Conventie in die stad te houden, gedurende de aanstaande tentoonstelling, zeg in Augustus.

— Een dagblad van Cincinnati zegt, dat de stoom-brandspuit te dier stede in gebruik, algemeen voldoet.

— De jaarlijksche opbrengst van lood uit de Wisconsin Loodmijnen, beslaande eene oppervlakte van ongeveer 70 vierkante mijlen, is omtrent veertig millioen ponden, zijnde meer dan een vierde gedeelte van al het lood, hetwelk al de mijnen ter aarde opleveren, of bijna zoo veel gansch Europa oplevert, met uitzondering van Engeland, Schotland en Ierland. Verscheidene jaren voor de goud ontdekkingen in California, was de jaarlijksche lood opbrengst van Wisconsin omtrent vijftig millioen ponden, maar sedert dien tijd was het gemiddeld bedrag als boven opgegeven. Dit lood berekent tegen 5 cents per pond, (waarlijk niet te veel) dan leveren genoemde loodmijnen jaarlijks eene som van twee millioen dollars op.

— De Milwaukie *Banner* meldt, dat de heeren BISHOP EN COMP., van Bridgeport in Connecticut, na eene eindelijke vereffening der betrokkene partijen en derzelver belangen, den aanleg des Meer-Kust-Spoorwegs geheel hebben overgenomen en het werk zoo dra mogelijk zullen aanvangen. Binnen een termijn van jaren zoude de baan van het zuiden tot het noorden voltooid worden.

— De volgende brief van rouwbeklag werd door Pres. Pierce aan Ex-President Fillmore geschreven, op het berigt van het overlijden van diens gade:

"WASHINGTON, 30 Maart 1853. — Waarde Heer! Zoo even vernam ik het doodberigt van mevrouw Fillmore. Ik verzoek u de verzekering mijner ernstige deelneming in uw groot verlies te willen aannemen. Mij overgevende aan mijn diep gevoel van medelijden, en uit achting voor de nagedachtenis der overledene, heb ik de bijeenkomst van het Kabinet op heden geschorst, en de publieke kantoren doen sluiten.

Ik ben, met alle achting, uw vriend,
FRANKLIN PIERCE."

— Wij vernemen uit de Grand Rapids *Enquirer* van 6 April, dat de Democraten op de aldaar den 4 dezer gehoudene verkiezing bijna geheel en al overwinnaars geweest zijn. Zij verkozen alle ambtenaren, op een Supervisor en drie Constabels na.

CORRESPONDENTIE.

Mr. A. d. V. te Rochester —Het geld is ontvangen en Nieuwsbode met kwitantie verzonden. Het bedoelde boekje is nog niet verschenen.

— Voor alle overige gelden, in de afgeloopene week ontvangen, zijn kwitantien verzonden.

MINIATUUR ALMANAK.
April 1853.

8. Nieuwe maan, 's morgens 7 ure 13 min. Zon op ten 5 ure 31 min., onder 6 ure 34 min.
16. Eerste kwartier, 's avonds 11 uur 59 min. Zon op ten 5 ure 18 min., onder 6 ure 43 min.
23. Volle maan, 's morgens 10 ure 28 min. Zon op ten 5 ure 6 min., onder 6 ure 51 min.
30. Laatste kwartier, 's morgens 2 ure 6 min. Zon op ten 4 ure 56 min., onder 6 ure 59 min.

MARKTPRIJZEN.
(*Wekelijks verbeterd door* H. W. CHAMBERLAIN.)
SHEBOYGAN, Wis den 12den April 1853.

Per Bushel.		*Per Barrel*	
Tarwe,	50 @ 75c	Zout,	1,87 c
Rogge,	50 „ 53 c	Whisky, per gallon	22 c
Bookweit,	31 „ 37 c	*Per Pond.*	
Garst,	40 „ 44 c	Boter,	12@ 16 c
Haver,	25 „ 29 c	Kaas,	8 „ 10 c
Ind. Koren,	50 c	Reuzel,	12 c
Aardappels,	0,31 c	Ham,	08 c
Boonen,	0,94 c	Spek, [versch]	5 a 6 c
Erwten,	75 c	Vleesch, [versch]	6 c
Uijen,	75 c	Korenmeel per 100lb	1,25 c
Drooge Appels,	2,00 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	10 c
Meel [extra]	$3½ @ 5,00	Hout, per cord,	1,00 c
Spek,	- 15 „ 16	Hooi, per ton,	10,00 c
Groene appels,	c	Shingles, per M.	1.25 c
Wit Visch,	6,50 c	Timmerhout, do.	$6@14

☞ 2½ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten: een ton is 2000 pond.

Sheriff's Sale.

By virtue of an Execution, issued out of and under the seal of the Circuit Court for the county of Sheboygan, dated December 14th A. D. 1852, directed and delivered to me, I have levied upon and will sell at public vendue to the highest bidder, at the *Warren Hotel*, in the Village of Sheboygan, on the 18th day of March next, at 2 o'clock, P. M., all the right, title and interest of Gerard Brandt, in and to the South half of the South West Quarter of section number twenty three (23), township no thirteen (13) north of Rang no. twenty two (22) east.

Dated, January 31st 1853.
E. FOX COOK, Atty. G. STAMM, *Sheriff.*
6 w 5

☞ The above sale is postponed until the 9th day of April next, at the same place and hour.
Sheboygan, March 18th 1853.
G. STAMM, *Ex-Sheriff.*

Sprakeloos en verwonderd zag de edelman zijne dochter aan, wier oogen op hem gerigt waren. Een zachte handdruk was zijn eenigst antwoord.

Ach! riep zij uit, ik zoude de rijkdom versmaden en de armoede aannemen. En u, vader, wanneer u de keu e gelaten werd tusschen het bezit van al het goud der aarde, of uwe Lenora te verliezen, wat zoude uw besluit zijn?

Ach, zuchtte de vadei bevend, geeft men zijn leven voor schatten of goederen?

God heeft ons, voer zijne dochter voort, in het bezit van datgene gelaten, wat ons het dierbaarste op aarde is. Waarom zouden wij klagen, daar wij Hem veel meer behoorden te prijzen voor zijne oneindige goedheid?

Vat weder moed mijn vader, van welken aard ook het lot zij, dat ons wacht, al moesten wij zelfs eene hut bewonen, zoo lang wij bij elkander zijn kan niets ons nederdrukken! Een zeldzaam lachje van verlegenheid en bewondering verlichtte den blik des edelmans; hij scheen geheel verward, als of hij iets onbegrijpelijks vernomen had. De handen zamen vouwende riep hij uit: Lenora, Lenora, zijt gij een bovenaardsch wezen; ik begrijp de grootheid uwer ziel niet! Het meisje zag met onbegrijpelijke vreugde, dat zij op het punt was van overwinnen; want in de oogen haars vaders blonk weder het heldere vuur des moeds, en bij hief het edele hoofd langzaam in de hoogte, alsof een gevoel van eigenwaarde zijnen boezem zwellen deed.

Een oogenblik zag zij met een vrolijk lachje het gevolg harer woorden, toen riep zij in gevoelvollen toon: Sta op vader, kom in mijne armen.

Geen kommer meer! Zoo verbonden is het lot onmagtig tegen ons! Inderdaad sprongen vader en dochter op eenmaal in elkanders armen en bleven zoo eenige oogenblikken in ongekend geluk verzonken.

Toen deze innige omarming voorbij was, en zij hand in hand naast elkander zaten, speelde op beider gelaat een lachje van onuitsprekelijk geluk, alsof zij de gansche wereld rondom zich vergeten hadden.

De edelman was nog meer aangedaan als zijne dochter; met tranen in de oogen en met gevoelvolle stem zeide hij:

Nieuw bloed is in mijn hart gegoten en een nieuw leven vliet door mijne aderen.—O, ik ben schuldig Lenora, ik deed onregt dat ik u niet alles zeide. Doch vergeef mij; de vrees u te bedroeven, de hoop dat welligt nog redding overig bleef, hielden mij terug. Ik kende u niet; ik wist nog niet hoe kostbaar de schat is, die God in Zijne goedheid mij in u geschonken had. Nu zult gij alles weten, ik kan niet langer het geheim mijns gedrags verborgen houden; het noodlottig tijdpunt is gekomen, de slag die ons dreigt is nabij en kan niet meer vermeden worden. Zijt gij bereid mij aan te hooren, Lenora?

Het meisje verheugd over het blijde lachje op het gelaat haars vaders, antwoordde hem met vleijende stem: O vader, leg al uwe smarten in mijnen boezem neder; doch verberg mij niets, mijn deel aan dezelve moet volkomen zijn. Gij zult gevoelen hoe alles wat gij mij aanvertrouwt van uw hart valt.

De edelman vatte de hand zijner dochter en antwoordde: Welaan, neem dan deel aan mijne smarten en help mij mijn last dragen. Ik wil u niets verzwijgen. Wat ik u verhalen wil is eene schrikkelijke, treurige geschiedenis; doch beef niet mijn kind; wanneer iets u daarin ontzetten mogt, zoo zal dit het afbeeldsel der smarten van uwen vader zijn. Gij zult dan ook tevens weten, waarom de heer Denecker zoo hard tegen u en mij heeft kunnen handelen. Hij liet de hand zijner dochter los, zonder zijn gelaat van haar af te wenden, en begon met matigen nadruk zijn verhaal aldus:

Gij waart nog klein Lenora, doch lief en vrolijk als nu, de vreugde en de lieveling uwer moeder. Wij bewoonden in stillen vrede de plants onzer ouders en vonden in deszelfs inkomsten middelen genoeg om met eere overeenkomstig onzen naam en stand te leven. Ik had eenen jongeren broeder, goed van harte, edelmoedig, doch onvoorzigtig. Hij woonde in de stad en was met eene vrouw van edele afkomst gehuwd, die echter niet rijker was dan hij zelf.

Of nu zijne vrouw uit pronkzucht hem aandreef door aanwending van wisselvallige middelen zijne inkomsten te vermeerderen; dit weet ik niet.

Genoeg, hij speelde in actien. Dit is een spel, waarmede men millioenen winnen kan, echter ook tevens gevaarlijk genoeg iemand in weinige oogenblikken met vrouw en kinderen in uiterste ellende te storten, en eenen rijken als met een' tooverslag aan den bedelstaf te brengen. Mijn broeder had eerst veel gewonnen en zijn huis op zulk eenen grooten voet ingerigt, dat hem zelfs de rijksten konden benijden. Hij kwam ons dikwerf bezoeken— bragt voor u, Lenora, zijn petekind, allerlei geschenken, en bewees ons immer meerder vriendschap, hoe hooger zijne inkomsten de onze schenen te overtreffen. Menigmalen stelde ik hem het gevaar zijner ondernemingen voor oogen, en beijverde mij, hem te doen gevoelen, hoe weinig passend het voor eenen edelman was, dagelijks goed en eere op eene onzekere nieuwstijding te wagen.

Daar echter de uitslag hem tegen mij regt gaf, waren mijne gronden te vergeefs op zijn gemoed; de gloeijende zucht naar het spel, want dit was het inderdaad—was magtiger dan mijn woord. Het geluk, hetwelk hem eenigen tijd begunstigd had, scheen hem eindelijk te willen verlaten; hij verloor een goed deel van zijn vroeger gewin, en zag zijne bezittingen allengs verminderen. Daarom ontviel hem echter den moed niet, integendeel, hij scheen met hardnekkigheid zich tegen het lot te verzetten en scheen verzekerd, dat hij de wankelende gunst des fortuins dwingen wilde tot hem terug te keeren; ongelukkige gedachte!

Op eenen winteravond—ik sidder, wanneer ik daaraan denk, zat ik in de beneden kamer, juist voornemens te bed te gaan. Gij waart reeds te bed, uwe moeder zat aan het hoofdeneinde uwer legerstede, om als naar gewoonte te bidden. Het stormde vreesselijk, de hagel sloeg geweldig tegen de glazen, de wind huilde door de boomen en scheen onze woning van hare grondvesten te willen rukken. Ik was verdiept sombere gedachten. Plotseling werd heftig aan de poort geklopt, terwijl het gehinnik van paarden ons de aankomst van een rijtuig verkondigde. De bediende (toenmaals hielden wij er twee) opende de deur; eene vrouw komt in grooten haast in de kamer, valt mij luid weenende te voet. Het was de gade mijns broeders!

Bevend van ontzetting en schrik wil ik haar oprigten, doch zij omvat mijne knien en roept mij om hulp aan, terwijl een stroom tranen over hare wangen vloot. In afgebroken woorden smeekt zij mij om het leven mijns broeders, en ik verbleekte bij de vermoeding, dat een schrikkelijk ongeluk hem bejegend was. Uwe moeder kwam intusschen beneden, en het gelukte ons, de half zinnelooze vrouw eenigzins te bedaren en haar door bewijzen van deelneming en vriendschap tot het volle bewustzijn haars toestands terug te brengen. Mijn broeder had alles, alles verloren, meer dan hij bezat. Hartverscheurend waren de woorden zijner vrouw, meer dan eenmaal braken haar de tranen stroomsgewijze uit de oogen; doch het einde harer mededeelingen deed ons van angst en schrik beven.

Mijn broeder verpletterd door de zekerheid, dat hij zijnen naam niet meer eerlijk maken konde, gekweld door de gedachte dat wet en geregt zich in de zaak moesten doen kennen—mijn broeder was in wanhoop verzonken en wilde aan zich zelve de hand leggen. Zijne ongelukkige vrouw had hem zijnen zondigen stap onder het oog gebragt en hem het moordwapen met geweld ontrukt. Nu zat hij opgesloten in eene kamer zijner woning, met het hoofd op de knieen en naauwkeurig bewaakt door twee onzer getrouwste vrienden. Wanneer iemand op aarde hem redden konde, zoo was het zekerlijk zijn broeder.

De arme vrouw dacht dit ook; zij had zich in een rijtuig geplaatst en was alleen door nacht en storm tot mij gekomen, als haren eenigsten toevlugt in den nood. Daar zat zij nu; en smeekte mij met haar naar de stad te gaan.

Ik draalde geen oogenblik; uwe goede moeder, niet minder dan ik door de schrikkelijke boodschap getroffen, en wel vooruit ziende wat van ons zoude gevorderd worden, riep mij nog, toen ik reeds in het rijtuig was, na: "O, red hem, zie op niets, ik zal al uwe opofferingen goedkeuren."

De koetsier, gelukkigerwijze met de straten goed bekend, gaf de paarden de zweep en snel als de wind vlogen wij daar heen in de duisternis. Gij zijt bleek en beeft Lenora! O hij was vreesselijk, de duistere nacht! Nimmer zult gij te weten komen, welken indruk dit op mij maakte; mijne te vroeg vergrijsde haren zijn het droevig aandenken mijner ontzetting. Vat moed, mijn kind, hoor mij tot het einde.

Het meisje zat als versteend, en zag haren vader met starren blik aan. Deze voer voort: Het is nutteloos u te beschrijven, in welken wanhopigen toestand en geestverwarring ik mijnen ongelukkigen broeder vond, en hoe ik nog uren tegen hem kampen moest, om eene zwakke lichtstraal in zijn verduisterd gemoed te werpen. Een eenig middel slechts was er, zijne eer en daarmede zijn leven te redden, doch welk een middel!

Ik moest al mijne goederen voor de schulden mijns broeders verpanden; de plaats onzer voorouders, de bruidschat uwer moeder, uw gansche erfdeel Lenora, alles, alles wagen en tevens met de zekerheid het grootste deel voor immer te verliezen. Onder deze bedinging konde de eer mijns broeders gered worden; onder deze voorwaarde moest hij van zijn voornemen afzien, door den dood de schande te ontgaan.

Hij was het niet die zulks van mij verlangde; integendeel, hij vermoedde niet dat ik het doen konde, of wilde, doch ik had de overtuigin , dat hij zijn goddeloos voornemen ten uitvoer brengen zoude, wanneer ik niet door de grootste opofferingen zijne zaken oogenblikkelijk in orde bragt. En toch konde ik niet zoo gelijk besluiten. Wat? riep Lenora verschrikt. Mijn vader, mijn vader, gij weigerdet? Een lachje van stille vreugde gleed over de trekken des edelmans; in plaats van door de beschuldigende uitroeping zijner dochter bedroefd te worden, verhelderde zijnen blik en zijn hoofd rigtte zich door een waardig gevoel omhoog. Hij ging met meerdere kracht voort:

O Lenora, ik bemin mijnen broeder; doch nog inniger u, mijn eenigst kind. Wat men van mij verlangde was armoede voor u en uwe moeder.

Ach! zuchtte Lenora, met angstig ongeduld.

Deze gedachte knaagde mij aan de eene zijde aan 't hart, terwijl aan den anderen kant de ijzingwekkende wanhoop mijns broeders mij de ziel verscheurde. Eindelijk zegevierde de edelmoedigheid.

Het was dag geworden, ik ging om de voornaamste schuldeischers mijns broeders op te zoeken,—en ik onderteekende met mijne hand het schrift, dat mijnen armen broeder eer en leven redde, doch ook te gelijk mijne goede vrouw en mijn schuldeloos kind tot ellende veroordeelde.

God zij geloofd! riep Lenora met vreugde uit, als ontwaakte zij plotseling uit eenen beklemden droom.

Zij gedankt vader, dat gij zoo goed en edelmoedig waart! Zij stond langzaam op, legde de armen op zijne schouders en kuste hem vurig, doch met eenen zeldzamen ernst, alsof zij hare liefdevolle kussen iets plegtigs bijzetten wilde.

(Wordt Vervolgd.)

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer A. Souffrouw, town Holland.
" A. Stokdijk, dito.
" A. J. Hillebrands, Sheboygan Road.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" J. J. van de Plassche, Milwaukie
" H. van der Kolk, Chicago.
" Albany.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. J.
" J. Buerman, Pultneyville, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo
" H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" A. Siersema, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" J. Smeenk, Pella, Iowa.
" B. Zwart, Keokuk, Iowa.
" J. M. Huyskamp, St. Louis.
" V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld in een brief te sluiten [franco] aan

J. QUINTUS. Sheboygan, Wis